

Dosar nr. 3r-150/22

2-21079372-01-3r-11052022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând recursul depus de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (succesor al Ministerului Economiei și Infrastructurii), cu privire la obligarea emiterii actului administrativ normativ,

împotriva încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ,

c o n s t a ț ă:

La 27 mai 2021, Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto, s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii, care ulterior la 10 iunie 2021 și 18 aprilie 2022, a fost concretizată, cu privire la obligarea emiterii și adoptării actului administrativ normativ privind stabilirea mărimii tarifului pentru serviciile de autogară și tarifului pentru serviciile de transport de persoane în trafic raional și interraional.

În baza Hotărârii Guvernului nr. 142 din 25 august 2021, în vigoare din 01 septembrie 2021, Ministerul Economiei și Infrastructurii a fost redenumit în Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

Prin încheierea din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (succesor al Ministerului Economiei și Infrastructurii), cu privire la obligarea emiterii actului administrativ normativ (f.d. 121-126).

La 19 aprilie 2022, Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto a depus recurs nemotivat împotriva încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 130-131).

La 16 mai 2022, Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto a depus recurs motivat împotriva încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, indicând că a recepționat actul contestat la 30 aprilie 2022, prin intermediul Poștei Moldovei (f.d.137-142).

În motivarea recursului, recurenta a relatat că acțiunea de contencios administrativ a fost depusă de către Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, care și-a declinat competență în favoarea Curții de Apel Chișinău. Curtea de Apel Chișinău a ridicat conflictul negativ de competență în față Curții Supreme de Justiție. Curtea Supremă de Justiție, prin încheierea din 29 decembrie 2021, a stabilit că obiectul acțiunii îl constituie obligarea autorității publice să emită un act administrativ cu caracter normativ.

Prin încheierii din 18 aprilie 2022, Curtea de Apel Chișinău, declarând acțiunea ca fiind inadmisibilă, a motivat că obiectul acțiunii îl constituie o procedură de elaborare și adoptare a actelor normative, asupra căreia, conform prevederilor art. 2 alin (3) lit. d) Cod administrativ, nu se aplică prevederile codului.

Făcând trimitere la prevederile art. 145 alin (2) din Codul Transporturilor rutiere, pct. 5 al Metodologiei de calculare a tarifelor pentru serviciile de transportare a călătorilor (pasagerilor) și bagajelor cu transportul auto, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1167 din 29.10.2007, a invocat că instanța de fond nu a sesizat faptul că obiectul acțiunii de contencios administrativ derivă din conținutul drepturilor fundamentale, care se bucură de protecție inclusiv pe cale jurisdicțională.

Consideră că instanța de fond trebuia să analizeze cerințele recurente prin prisma faptului că operatorii de transport au obligația de a asigura permanent populația cu servicii regulate de transport autorizate sub sancțiunea pierderii dreptului de deservire a unor rute în cazul admiterii suspendărilor (art. 38 CTR). Astfel, statul, impunând operatorilor de transport obligația de a deservi continuu rutele regulate, are obligația la rândul său să asigure o reglementare tarifară conform metodologiei aprobate. Omisiunea de a aproba mărimea tarifelor prevăzute de lege încalcă drepturile operatorilor de transport prevăzute de normele constituționale, inclusiv dreptul de a beneficia de o reglementare a activității economice, dreptul la proprietate și inviolabilitate a investițiilor.

Recurenta a explicat că încălcarea drepturilor operatorilor de transport se realizează prin omisiunea admisă de Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale de a aproba mărimea tarifelor reglementate prin lege și metodologii aprobate de Guvern. Obligarea autorității publice de a-și executa obligațiile prevăzute de lege, în temeiul unei hotărâri judiciare, este unicul mijloc de apărare a drepturilor încălcate.

Respectiv a indicat că instanța de fond, bazându-se pe o interpretare gramaticală și îngustă a normelor Codului administrativ, a admis încălcarea drepturilor fundamentale prevăzute de Constituție (dreptul la proprietate, dreptul de a beneficia de o reglementare economică din partea statului, dreptul de a se bucura de inviolabilitatea investițiilor, accesul liber la justiție, dreptul la apărare și dreptul de a beneficia de protecția statului) care sunt prevăzute de CEDO.

Un alt argument invocat de recurentă, rezidă în interpretarea eronată de către instanță a normelor materiale și normelor de procedură.

Apreciază ca fiind greșită concluzia instanței că obiectul acțiunii îl constituie procedura de adoptare a unui act normativ, or actele care solicită să fie adoptate de către autoritatea publică centrală sunt acte administrative normative, fapt stabilit deja și prin încheierea din 29 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție.

Solicită admiterea cererii de recurs și casarea integrală a încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea dosarului spre examinare în fond la Curtea de Apel Chișinău.

La 30 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului, copia recursului depus de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto, cu înștiințarea despre posibilitatea prezentării referinței, care a fost notificat ultimului la 09 iunie 2022, fapt ce rezultă din avizul poștal de recepție (f.d.145).

La 05 iulie 2022, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a depus referință în care a indicat că încheierea din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată în cadrul ședinței de examinare și pronunțare, ședință la care a fost prezent reprezentantul Asociației Patronale a Operatorilor de Transport Auto. Faptul că la 19 aprilie 2022, Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto a depus recurs nemotivat împotriva încheierii din 18 aprilie 2022, este un aspect neprevăzut de Codul administrativ, pe când cererea de recurs motivată a fost depusă tocmai la 16 mai 2022, contrar prevederilor art. 242 din Codul administrativ. Recurentul urma să depună o cerere de recurs motivată în decurs de 15 zile de la notificarea încheierii.

A invocat că nu era necesară notificarea încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău conform art. 96-114 din Codul administrativ, deoarece reprezentantul Asociației a fost prezent la ședința de pronunțare.

Astfel, în temeiul art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin coroborare cu prevederile cap. III din cartea a treia a Codului prenotat, consideră cererea de recurs ca fiind inadmisibilă prin omiterea termenului de contestare.

Cu referire la fondul cauzei, a menționat că argumentele invocate în cererea de recurs nu pot constitui temei de admitere a acesteia, deoarece nu denotă o încălcare esențială sau o aplicare eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către Curtea de Apel Chișinău, respectiv nu constituie temei de casare a încheierii recurate. Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto își exprimă dezacordul cu încheierea contestată, repunând în discuție circumstanțe de fapt și de drept asupra cărora s-a expus deja Curtea Supremă de Justiție prin încheierea Curții din 29 decembrie 2021. Drept urmare, atât timp cât cererea de recurs nu întrunește nici o încălcare esențială a normelor de drept material și a celor de drept procedural, solicită ca cererea de recurs să fie declarată inadmisibilă.

Cu referire la netemeinicia cererii de recurs a reiterat circumstanțele expuse la examinarea cauzei în fond.

A solicitat de a declara ca fiind inadmisibilă cererea de recurs înaintată de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto împotriva încheierii Curții de

Apel Chișinău din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău. În cazul în care cererea va fi declarată admisibilă, de a respinge recursul înaintat de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău, ca fiind un recurs neîntemeiat.

În conformitate cu art.191 alin.(5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.

Conform art.243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților.

Examinând recursul, în raport cu materialele cauzei și argumentele din referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art.243 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie prin care declară recursul inadmisibil.

Potrivit art.242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Totodată, în sensul art.241 alin.(3) din Codul administrativ, pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, prevederile art.233 din cap.III din cartea a treia din Codul administrativ reglementează condițiile de formă și conținut față de cererea de apel și prin urmare față de cererea de recurs.

Așa, prin prisma dispozițiilor art.236 alin.(2) lit.d) din cap.III din cartea a treia din Codul administrativ coroborate cu prevederile art.241 alin.(3) și art.242 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit.

Concomitent, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art. 195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător

prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificare a securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Subsecvent, potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

Conform art.97 alin.(3) din Codul administrativ, autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Potrivit art.109 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

De asemenea, conform art.104 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, dacă notificarea nu poate fi efectuată conform art.103 lit.a) sau b), înscrisul de notificat poate fi introdus într-o cutie poștală ce aparține locuinței sau spațiilor de activitate ale persoanei care urmează a fi notificată sau într-un dispozitiv asemănător pe care aceasta

l-a instalat pentru recepționarea poștei și care în mod obișnuit este potrivit pentru o păstrare sigură. Persoana care efectuează notificarea menționează data notificării pe plicul înscrisului de notificat. Odată cu depunerea conform alin.(1), înscrisul se consideră notificat.

Din dispozițiile art.105 alin.(1)-(3) din Codul administrativ, rezultă că, dacă notificarea nu poate fi efectuată conform art.103 lit.c) sau art.104, înscrisul de notificat poate fi depus la oficiul poștal în a cărui circumscripție se află locul notificării. Persoana care efectuează notificarea menționează data notificării pe plicul înscrisului de notificat. Despre depunere se întocmește o înștiințare scrisă, care se atașează la ușa locuinței persoanei ce urmează a fi notificată, la ușa spațiilor ei de activitate sau la ușa instituției comunitare în care locuiește. Înștiințarea trebuie să conțină data atașării, denumirea și adresa oficiului poștal la care se depune înscrisul de notificat, precum și date despre durata termenului de păstrare și începutul curgerii acestuia. Înscrisul se consideră notificat odată cu atașarea înștiințării scrise.

Din materialele cauzei rezultă că, la 18 aprilie 2022, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (succesor al Ministerului Economiei și Infrastructurii), cu privire la obligarea emiterii actului administrativ normativ (f.d. 121-126).

La 26 aprilie 2022, Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto a recepționat copia încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție xxx (f.d. 129).

În pofida celor menționate supra, Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto a depus cerere de recurs motivată împotriva încheierii contestate din 18 aprilie 2022, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul oficiului poștal, tocmai la 16 mai 2022, cu omiterea evidentă a termenului legal prevăzut la art.242 din Codul administrativ, fără însă a solicita repunerea în termen a actului de procedură.

Afară de aceasta, Asociația nu a indicat în cererea de recurs nici un motiv justificativ din care cauză a omis termenul legal de contestare a încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Dat fiind cele constatate, se atestă faptul că Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto nu s-a conformat prevederilor legale imperative, depunând cererea de recurs peste termenul prevăzut la art.242 din Codul administrativ.

Instanța de recurs nu poate reține specificația din recurs, că încheierea din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurentă la 30 aprilie 2022, or acest fapt nu este probat. *Per a contrario*, la materialele cauzei este anexat avizul de recepție a corespondenței, prin care se confirmă că Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto a recepționat încheierea expediată la adresa mun. Chișinău, str. Alba Iulia 105, of. 2, la 26 aprilie 2022 (f.d. 129). Mai mult ca atât, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată se denotă că reprezentantul recurentului a fost prezent la ședința de examinare și la pronunțarea încheierii

contestate (f.d. 118-120).

La acest capitol, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează prevederile art.242 din Codul administrativ, care cert, expres și imperativ stipulează că, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din sensul normei de drept citate supra, rezultă că după notificarea încheierii instanței de fond, recurentul urmează să depună recursul motivat în interiorul termenului legal de 15 zile și nemijlocit la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, la caz, la Curtea de Apel Chișinău.

Ține de notat că regula impusă de legiuitor la art.242 din Codul administrativ, reprezintă o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice, care este dictată de cumularea a două condiții strict necesare și anume, în primul rând să fie prezentat recursul motivat în termen de 15 de zile de la notificarea încheierii primei instanțe, în al doilea rând acesta trebuie să fie depus la instanța emitentă, în speță, Curtea de Apel Chișinău, aceste dispoziții fiind obligatorii pentru participanții la proces, în caz contrar survin consecințele prevăzute la art.243 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, iar valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Din cele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, deși recurenta a mai depus un recurs și la 19 aprilie 2022 (f.d.130-131), se constată că acesta este nemotivat și respectiv este contrar dispozițiilor art.242 din Codul administrativ.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție mai punctează că recursul depus la 19 aprilie 2022 nu conține circumstanțele de fapt și de drept în susținerea cererii, or, în conținutul recursului n-au fost inserate argumente aduse în susținerea criticii încheierii contestate.

Această circumstanță face imposibilă exercitarea controlului judiciar de către instanța investită cu soluționarea căii de atac a recursului depus la 19 aprilie 2022. Or, în recurs nu este suficientă simpla expunere a dezacordului cu soluția instanței judecătorești, ci este necesară motivarea cu indicarea temeiurilor de ilegalitate pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat de instanța inferioară, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat un act judecătorec neîntemeiat. Condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implică determinarea greșelilor anume imputate instanței

inferioare, cu expunerea argumentată a criticilor în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

În speță, culpa că Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto a depus tardiv cererea de recurs nu se datorează Curții de Apel Chișinău, care a respectat corespunzător prevederile legale de notificare a actului de procedură, dar ultimei care nu a întreprins suficiente măsuri, după cum sugerează și jurisprudența CEDO de a-și proteja drepturile de acces la instanță și de a îndeplini actul de procedură în termenul prevăzut la art.242 din Codul administrativ.

La acest capitol se rețin prevederile art.24 alin.(1) din Codul administrativ, care statuează că participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.242 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage drept consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Din cele menționate, se impune declararea recursului depus de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto ca inadmisibil în temeiul art.243 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ în coroborare cu art.236 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ, or, exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal, atrage în consecință decăderea din acest drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza *Ponomaryov c. Ucrainei*, conform căroră, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, declararea recursului depus de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto ca inadmisibil este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere faptul că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul

depus de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto ca inadmisibil.

Conform art.191 alin.(5), art.241, art. 242 și art. 243 alin.(1) lit.a) și alin.(2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se declară inadmisibil recursul depus de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto împotriva încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (succesor al Ministerului Economiei și Infrastructurii), cu privire la obligarea emiterii actului administrativ normativ.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii:

Iurie Bejenaru

Aliona Miron